
Olecko, ul. Nocznickiego 5, gm. loco, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 18-80/-

Informator Archeologiczny : badania 33, 237

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

OLECKO, ul. Nocznickiego 5, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 18-80/-

- skraj miasta lokacyjnego (XVII/XVIII w.-2 połowa XIX w.)

Nadzór archeologiczny przeprowadzony w lipcu, przez mgr Jerzego Marka Łapo (autor sprawozdania, Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie). Finansowane przez inwestora prywatnego.

Przebadano obszar wzdłuż ścian budynku na długości 51,6 m, o powierzchni około 20 m².

Wobec odsłaniania stosunkowo niewielkiej powierzchni badania archeologiczne ograniczały się do obserwacji i dokumentacji układu stratygraficznego oraz pozyskania materiału zabytkowego.

Pod warstwą humusu (od strony podwórza) i pod chodnikiem znajdowały się warstwy piaskowo - żwirowe oraz piaskowe z gruzem, związane z pracami budowlanymi prowadzonymi przy budynku oraz z wkopywaniem różnego rodzaju sieci urządzeń miejskich na przestrzeni ostatnich około 100 lat. Wkopy częściowo zniszczyły strop szarozółtej warstwy kulturowej o miąższości 0,65-1,1 m, która tworzyła się w sposób niezakłócony od około przełomu XVII i XVIII w. po 2 połowę XIX w.

Warstwa ta przykrywała w centralnej części ściany frontowej budynku, pod istniejącym fundamentem, niewielki kamienno - ceglany, spojony gliną mur, przypuszczalnie fundamentowy, wraz z przylegającą do niego warstwą żółtego piasku, grubości 2 cm, a pod nią szarozółtą warstwą kulturową o miąższości 10 cm. Najprawdopodobniej są to relikty budynku wzniesionego około 2 połowy XVII w. Został on posadowiony na 2-8 cm warstwie spalenizny, przykrywającej żółto - szaro piaskową warstwą kulturową.

Warstwą węgla drzewnych oprócz środkowej części ściany frontowej, stwierdzono także przy wschodnim narożniku współczesnego budynku. Natomiast żółto - szaro piaszczysta warstwa kulturowa zalegająca na calcowym, żółtym piasku, znajdowała się wzdłuż ścian południowej partii współczesnego budynku i przy jego północnym narożniku. Tą najstarszą warstwę osadniczą można utożsamiać z fazą lokacyjną Olecka 1560-1656, zakończoną spaleniem miasta przez „Tatarów”.

Kamienny, spajany gliną fundament budynku w żadnym miejscu nie naruszył najstarszych XVI-XVII - wiecznych warstw kulturowych, nie zaobserwowano też śladów wykopów fundamentowych. Można przypuszczać, iż jego spągowe partie zostały posadowione bezpośrednio na powierzchni gruntu około przełomu XVII i XVIII w. W późniejszym czasie, wraz z narastaniem warstwy kulturowej i zapewne zniszczeniem wcześniejszego budynku (1740 r.?) fundament został nadbudowany, nieco rozszerzony i ponownie wzniesiono na nim ściany.

W trakcie badań pozyskano m. in. 250 fragmentów naczyń ceramicznych, 162 fragmenty kafli garnkowych, 26 kafli licowych, 15 fragmentów szyb okiennych oraz 4 podkowy.

Materiały i dokumentacja z badań znajduje się w WKZ w Olsztynie.

Nadzór został zakończony.

OLECKO, Plac Zamkowy 3, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 18-80/-

- ogrody zamkowe (?) - nowożytność

Nadzór archeologiczny, przeprowadzony w sierpniu, przez mgr Jerzego Marka Łapo (autor sprawozdania, Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie). Finansowane przez Wszechnicę Mazurską w Olecku. Przebadano powierzchnię 40 m².

Nadzorem archeologicznym objęto prace budowlane, przeprowadzone na obszarze położonym około 70 m na północny-wschód od dawnego oleckiego Zamku. Wykopano 4 równoległe rowy o długości około 20 m i szerokości około 0,5 m, sięgające głębokości około 2 m i odległe od siebie o około 3 m.

We wszystkich rowach odsłonięto układ warstw zaburzony przez prace ziemne związane z nieistniejącymi już budynkami, znajdującymi się niegdyś przy dawnej Schloss Strasse, posadowieniem budynku rektoratu „Wszechnicy Mazurskiej”, brukowaniem placu przed rektoratem, budową boisk oraz zapewne z pozyskiwaniem piasku i żwiru.